

SURİYELİ SIĞINMACI KRİZİ

Elif YİĞİT*

Tarih boyunca meydana gelen bireysel ya da kitlesel göçler, dünyanın bugünkü nüfus dağılımını, toplumların sosyal, siyasal, ekonomik, kültürel yapılarını ve gelişimlerini şekillendirmiştir. Her toplumun özellikleri birbirinden farklı olmasına karşın bazıları içeride birbirine kenetli iken, bazıları ise iç politikada savaşa düşme noktasına gelmişlerdir. Suriye, iç politikadaki başarısızlığından dolayı iç savaşa sürüklenen ülkelerin gözde bir örneği sayılabilir. Suriye nüfusunun %77-83 Arap, %9-10 Kürt, %4-5 Türkmen, %2 Ermeni %1 Çerkez ve % 1'ini diğer etnik kökenler oluşturmaktadır. Böylesine topraklarında çeşitlilik yaşayan bir ülkenin dağılmasında büyük rollerin varlığından söz edebiliriz; baştaki otoritenin tek iktidar olma isteğinin sonucunda diktatörlüğe yönelmesi, mezhep çatışmaları (Sünni, Nusayri/Arap Alevi, Hıristiyan, Dürzî, Yezidi ve Yahudi Toplulukları) ülkede bulunan Kürtler Suriye rejimi açısından üç ayrı statüde ele alınmıştır. Vatandaş statüsünde bulunmayanlar sosyal hayattaki çoğu şeyden mahrum bırakılmıştır. (aile hayatı kurma, mal mülk edinme, kamuda çalışma, seyahat etme gibi...)Öncesinde göze batmayan bu hususlar sonraları gündeme gelmeye başlamıştır.

Gitgide büyüyen bu unsurlar artık önüne geçilemeyen bir hal almaya başlamış, halkı hiçbir şey yapamamaya mahkûm bırakmıştır. Gerilip kopan ipler bundan sonra kimsenin elinde değildir. Bir yandan bir zamanların üstün otorite kurmaya çalışan iktidarı ve ona karşı olanlar, bir yandan DAESH(İŞİD) (Irak ve Şam İslam Devleti) terör örgütü ve bulunduğu yerden kopamayan Türkmenler. Hepsi farklı görünse de aslında amaçları aynı doğrultuda olanlar... İç isyanlarından başlayıp bugüne dek rahat nefes alamayan Suriye halkı belki de bu durumun en savunmasız kitesidir. 15 Mart 2011 de başlayıp Nisan 2011 de tüm ülke genelinde yayılan gösteriler artık bir dış sorun olarak görülmektedir. Türkiye, ABD, Rusya gibi devletlerin bu konuya müdahil olmasıyla durumun ciddiyeti farklı boyutlara ulaşmıştır.

Bu savaş ile beraber yok edilmeye çalışılan Suriyeliler birer birer ülkelerinden kaçmakta, başka ülkelere sığınmaktadırlar. Başta Türkiye, her ne kadar başlangıçta kapılarını milyonlarca göçmene açmış olsa da belirli bir yerden sonra göçün sadece tek bir ülkeye yapılması doğru değildir. 80 milyon nüfusa yaklaşan Türkiye dışındaki devletler, bu konuda çekimser davranmakta. Bu tutum sonucunda sadece tek bir ülkeye dayatılmak istenmesi, sığınmacı krizlerini meydana getirmektedir. Bu gibi durumlarda her ülke elini taşın altına koymalı ve üstüne düşen görevi yapmalıdır.

*Trakya Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Birinci Sınıf Öğrencisi